Reklamy

Posłuchaj

5
(1)

[redacted]
Z Pierwszego Listu św. Jana Apostoła
[redacted]
℟ Patrzcie, jaką miłość dał nam Ojciec, że nazwani jesteśmy synami Bożymi i jesteśmy. Dlatego świat nie zna nas, iż onego nie zna.
℟ Najmilejsi, teraz synami Bożymi jesteśmy, a jeszcze się nie okazało, czem będziemy. Wiemy, iż gdy się okaże, podobni mu będziemy, iż go ujrzemy, jako jest.
℟ A wzelki, który ma tę nadzieję w nim, poświęca się, jako i on święty jest.
℟ Każdy co grzech czyni, i nieprawość czyni, a grzech jest nieprawość.

℟. A wiecie, iż się on okazał, aby grzechy nasze zgładził a grzechu w nim niemasz.
℟. Wszelki, który w nim mieszka, nie grzeszy: a wszelki, który grzeszy, nie widział go, ani go nie poznał.
℟. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟. Bogu niech będą dzięki.

℟. Po swéj męce, przez czterdzieści dni się im ukazując, i mówiąc o królestwie Bożem, alleluja.
℣. I widzieli, jak podniesion jest, alleluja: a obłok wziął go od oczu ich, alleluja.
℟. A z nimi jedząc rozkazał im, aby nie odchodzili z Jeruzalem; ale czekali obietnice Ojcowskiéj.
℟. I widzieli, jak podniesion jest, alleluja: a obłok wziął go od oczu ich, alleluja.

[redacted]

℣. Synaczkowie, niechaj was żaden nie zwodzi. Kto czyni sprawiedliwość, sprawiedliwy jest, jako i on jest sprawiedliwy.
℣. Kto czyni grzech, z djabła jest, gdyż od początku djabeł grzeszy. Na to się okazał Syn Boży, aby zepsował dzieła djabelskie.
℣. Wszelki, co się narodził z Boga, grzechu nie czyni, iż nasienie jego w nim trwa: i nie może grzeszyć, iż z Boga narodzony jest.
℟. Przez to jawni są synowie Boży i synowie djabelscy. Wszelki, który nie jest sprawiedliwy, nie jest z Boga, i który nie miłuje brata swego.
℟. Albowiem to jest opowiadanie, któreście słyszeli od początku, abyście jeden drugiego miłowali.

℟. Nie jako Kain, który był ze złośnika i zabił brata swego. A dla czegóż go zabił? Iż uczynki jego złośliwe były, a brata jego sprawiedliwe.
℟. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟. Bogu niech będą dzięki.

℟. Pan umieścił swoje piękno ponad gwiazdami;

℟. Jego wspaniałość spoczywa w obłokach nieba, a Jego Imię trwa na wieki. Alleluja.

℟. Jego pochodzenie sięga krańców nieba, a Jego obieg sięga ich krańców.

℟. Jego wspaniałość spoczywa w obłokach nieba, a Jego Imię trwa na wieki. Alleluja.

[redacted]
[redacted]
℟. Nie dziwujcie się, bracia, jeźli was świat nienawidzi.
℟. My wiemy, iżeśmy przeniesieni z śmierci do żywota, iż miłujemy bracią. Kto nie miłuje, trwa w śmierci.
℟. Każdy, co nienawidzi brata swego, mężobójca jest: a wiecie, iż wszelki mężobójca nie ma żywota wiecznego w samym sobie trwającego.
℟. W temeśmy poznali miłość Bożą, iż on duszę swą za nas położył: i myśmy powinni kłaść duszę za bracią.

℟. Ktoby miał majętność tego świata, a widziałby, że brat jego ma potrzebę, a zawarłby wnętrzności swe przed nim, jakoż w nim przebywa miłość Boża?
℟. Synaczkowie moi, nie miłujmy słowem ani językiem, ale uczynkiem i prawdą.
℟. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟. Bogu niech będą dzięki.

℟. Podnieś się, Panie, alleluja,
℟. W mocy twojéj, alleluja.
℟. Wyniosła się wielmożność twoja, nad niebiosa Boże.
℟. W mocy twojéj, alleluja.
℟. Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.
℟. W mocy twojéj, alleluja.

[redacted]

Z kazań św. Jana Chryzostoma, patriarchy Konstantynopola.

[redacted]

[redacted]dy Chrystus wstąpił do nieba, złożył Ojcu pierwociny naszej natury, a Ojciec zachwycił się tą ofiarą, widząc majestat

Kapłana i nieskazitelność ofiary. Przyjął Ofiarę w swoje ręce, posadził Ją na swoim tronie, a nawet więcej, dał Jej miejsce po swojej prawicy. Zastanówmy się, jaka była natura Tego, który usłyszał słowa: „Zasiądź po mojej prawicy” (Ps 109, 1), jaka była natura Tego, do którego Bóg rzekł: „Bądź współuczestnikiem mojego tronu”? Była to ta sama natura, co u tego, który usłyszał wyrok: „Prochem jesteś i w proch się obrócisz”. Rdz 3, 19. Archaniołowie ujrzeli naszą naturę na Tronie Pana, promienną wieczną chwałą.

℣ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

℟Bogu niech będą dzięki.

℟Przyszła godzina, abym powrócił do Tego, który Mnie posłał, mówi Pan. Nie smućcie się i niech się serce wasze nie trwoży.

℟Proszę Ojca za was, aby was strzegł. Alleluja, Alleluja.

℣ Jeśli nie odejdę, Pocieszyciel nie przyjdzie do was; tam, gdzie Ja pójdę, poślę Go do was.

℟Proszę Ojca za was, aby was strzegł. Alleluja, Alleluja.

[redacted]ie wystarczyła Mu chwała, by zostać wywyższonym ponad niebiosa, ani by zasiąść wśród aniołów, ale został wywyższony ponad niebiosa, wzniósł się ponad cherubiny, wzbił się ponad serafiny i nie znalazł swego miejsca poniżej Tronu Pana panów. Zobaczcie, jak wysoko niebo jest ponad ziemią, a ziemia ponad piekłem, jak wysoko ponad niebem jest niebo niebios, jak wysoko ponad niebem niebios są aniołowie, ponad aniołami wyższe moce, a ponad wyższymi mocami tron Pana. Ponad to wszystko został wywyższony Ten, który jest z naszej natury, tak że człowiek, który upadł tak nisko, że nie było już dla niego dalszego upadku, znajduje się teraz w miejscu tak wysokim, że stamtąd nie ma już wznoszenia się.

[redacted]Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

[redacted]Bogu niech będą dzięki.

[redacted]Niech się nie trwoży serce wasze; idę do Ojca, a gdy odejdę od was, poślę wam, alleluja,

[redacted] Ducha Prawdy, a serca wasze będą się radować. Alleluja.

[redacted] Będę prosił Ojca, a On da wam innego Pocieszyciela.

[redacted] Ducha Prawdy, a serca wasze będą się radować. Alleluja.

[redacted]

Paweł, rozważając tę kwestię, mówi: „Ten, który zstąpił, jest tym samym, który wstąpił ponad wszystkie niebiosa”, tak jak wcześniej stwierdził: „A że wstąpił, to czymże jest to, jeśli nie tym, że najpierw zstąpił do najniższych części ziemi”. Ef 4,9–10. Dowiedzcie się zatem, Kto to był, który wstąpił, i w jakiej naturze został wywyższony. I tą myślą pragnę zakończyć moje kazanie. Z rozważania o tej uwielbionej Ludzkości nauczmy się z podziwem, czym jest dobroć Boża – ta dobroć, która ukoronowała czcią, wyższą od której nie ma żadnej, i chwałą, większą od której nie ma żadnej, Osobę, która ma w nas udział w naszej naturze, a mianowicie Tę Osobę, która dzisiaj zajęła miejsce, które słusznie Jej się należy, ponad wszystko inne poza Nią samą.

℟. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

℟. Bogu niech będą dzięki.

℣. Wstąpiwszy Chrystus na wysokość, wiódł więźnie poimane.

℣. I dał dary ludziom, alleluja, alleluja, alleluja.

℣. Wstąpił Bóg przy okrzykach radosnych, i Pan przy odgłosie trąb.

℣. I dał dary ludziom, alleluja, alleluja, alleluja.

℟. Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.

℟. I dał dary ludziom, alleluja, alleluja, alleluja.

Czytanie Ewangelii świętej według Marka

℣. W onego czasu: Ukazał się Jezus jedenastu, gdy siedzieli u stołu, i ganił niedowiarstwo ich i twardość serca, że nie uwierzyli tym, którzy Go widzieli zmartwychwstałego. I rzekł im: «Idąc na cały świat, głoście Ewangelię wszelkiemu stworzeniu. Kto uwierzy i ochrzci się, będzie zbawiony, a kto nie uwierzy, będzie potępiony. A tym, którzy uwierzą, takie cuda towarzyszyć będą: w imię moje będą czarty wyrzucać, nowymi językami mówić będą, węże będą brać, i choćby coś trującego pili, szkodzić im nie będzie; na chorych ręce kłaść będą, a wyzdrowieją». A Pan Jezus potem, gdy do nich przemówił, wzięty był do nieba i zasiadł na prawicy Bożej. Oni zaś wyruszywszy, przepowiadali wszędzie, a Pan im dopomagał i utwierdzał mowę przez cuda w ślad za nimi idące.

Homilia św. Grzegorza Wielkiego.

[redacted]

„[redacted]dy więc Pan Jezus przemówił do nich, został wzięty do nieba i zasiadł po prawicy Boga”. Z Księgi 4 Królów, rozdział II, dowiadujemy się, że Eliasz został wzięty do nieba. Jednak słowo „niebo” może oznaczać zarówno ziemską atmosferę, jak i przestrzeń poza sferą naszej planety. Z tych dwóch atmosfery ściśle otaczają ziemię i nazywamy ptaki „ptakami nieba”, ponieważ widzimy, jak w niej latają. To właśnie do tej atmosfery został zabrany Eliasz, aby mógł zostać nagle przeniesiony do jakiejś części ziemi, nam nieznanej, i tam żyć w głębokim spokoju ciała i duszy, aż do końca świata, kiedy to powróci i spłaci dług natury. Dla niego zatem śmierć czeka, ale nie da się jej uniknąć. Nasz Odkupiciel jednak nie pozwolił, by na Niego czekała, lecz pokonał ją, a poprzez zmartwychwstanie zniszczył ją, a poprzez swoje Wniebowstąpienie objawił chwałę swojego zmartwychwstania.

[redacted] Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
[redacted]Bogu niech będą dzięki.

[redacted] Ja prosić będę Ojca i innego Pocieszyciela da wam,
[redacted] Aby pozostał z wami na zawsze, Ducha prawdy, alleluja.
[redacted] Bo jeżeli nie odejdę, Pocieszyciel nie przyjdzie do was, a jeśli odejdę, poślę Go do was.
[redacted]Aby pozostał z wami na zawsze, Ducha prawdy, alleluja.

[redacted]

Należy również zauważyć, że Eliasz został zabrany w rydwanie, jakby dla wyraźnego pokazania, że zwykły człowiek potrzebuje pomocy z zewnątrz. Pomoc tę udzielili mu aniołowie, co jasno wynika z faktu, iż dla kogoś, kogo słaba natura wciąż przygniatała do ziemi, niemożliwe było wzbić się nawet w atmosferę. O naszym Odkupicielu nie czytamy jednak, że został uniesiony w rydwanie lub przez aniołów, ponieważ Ten, przez którego wszystko zostało stworzone, wyraźnie wzniósł się ponad wszystko dzięki własnej mocy. Powrócił do Tego, z którym był, i tam, gdzie powrócił, tam pozostał, ponieważ choć jako człowiek wstąpił do nieba, to jednak jako Bóg nadal obejmował zarówno niebo, jak i ziemię.

℟. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟. Bogu niech będą dzięki.

℣. Chmury czynisz Twoim rydwanem, o Panie,
℣. Przechadzasz się na skrzydłach wiatru, alleluja.
℣. Odziałeś się w majestat i piękno, światłem okryłeś się jak płaszczem.
℣. Przechadzasz się na skrzydłach wiatru, alleluja.
℣. Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.
℣. Przechadzasz się na skrzydłach wiatru, alleluja.

Tak jak sprzedaż Józefa przez jego braci była zapowiedzią sprzedania Chrystusa, tak samo zabranie Henocha i Eliasza było

zapowiedzią Jego Wniebowstąpienia. Pan miał zatem poprzedników i świadków swojego Wniebowstąpienia – jednego przed wprowadzeniem Prawa, drugiego w czasach obowiązywania Prawa – aby pewnego dnia mógł przyjść On sam, który rzeczywiście był w stanie wstąpić do nieba. Stąd też należy dostrzec pewną różnicę w sposobie, w jaki każdy z nich został zabrany. Enocha już nie widziano, Rdz 5,24, gdyż Bóg go zabrał; Eliasz został uniesiony przez wichurę do nieba; Ten, który przyszedł po nich, nie został zabrany ani uniesiony, lecz wzniósł się w przestrzeń dzięki Swojej Własnej Mocy.

℟. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟. Bogu niech będą dzięki.

[redacted] {z Temporału}
℣. Panie, wysłuchaj modlitwy mojej.
℟. A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.
℣. Módlmy się.
Wszechmogący Boże, abyśmy, którzy w cudowne wniebowstąpienie Syna Twego Jednorodzonego, a Odkupiciela naszego wierzymy, sercem i myślą z Nim w niebie przebywali.
Przez tegoż naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna: który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego Bóg, przez wszystkie wieki wieków.
℟. Amen.

Chcesz czytać wszystko?

Wykup abonament.

Copyright Mavientura Projects e.K>

[redacted]

Kartą, paypalem lub bezpośrednim przelewem.

Datki

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Action: process_rati Post ID: 165547 Post Nonce: 69b58f0a96 ○ ☆ ○ ☆ ○ ☆ ○ ☆ ○ ☆
Processing your rating...
Średnia ocena {{avgRating}} / 5. Policzone głosy: {{voteCount}}
{{successMsg}} {{#errorMsg}} {{.}} {{/errorMsg}}

There was an error rating this post!

Średnia ocena 5 / 5. Policzone głosy: 1

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

- Kazania Brewiarza Trydenckiego: Wtorek w Oktawie Wniebowstąpienia.

  Data
  19 maja 2026
  W odniesieniu do
  Brewiarz rzymski

- Kazania Brewiarza Trydenckiego: Niedziela w Oktawie Wniebowstąpienia.

  Data
  17 maja 2026
  W odniesieniu do

Brewiarz rzymski

- Kazania Brewiarza Trydenckiego: Środa w Oktawie Wniebowstąpienia.

Data
20 maja 2026
W odniesieniu do
Brewiarz rzymski